

Hôtel Carnavalet - Zbudowany w latach 1548 i 1560. W latach 1664-1695, był zamieszkiwany przez Markizę de Sevigne (o której mowa był już powyżej).

Hôtel Le Peletier de Saint Fargeau - Zbudowany w połowie XVI wieku.

Hotelowa fasada muzeum zachowuje swoją piękną bramę, a główny budynek ozdobiony jest rzeźbionymi płaskorzeźbami Jeana Goujon. Miejscami godnymi polecenia są: dziedzińiec z pomnikiem Ludwika XIV, ogród, pomnik Henryka IV na koniu czy pomnik Zwycięstwa (w rzeczywistości nieśmiertelności) dzieła Louis Simon Boizot. Pomnik ten pochodzi z fontanny Châtelet, która mieści się w centrum *Place du Châtelet*.

Youtube: www.youtube.com/watch?v=vOy-Xw09QpXs

Musée des Archives Nationales

W samym sercu jednej z najbardziej urokliwych dzielnic stolicy, leży piękny sekret paryski, zielona oaza w cichej i zabytkowej okolicy pozwala nam zapomnieć o zgiełku miasta. Ogrody *National Archives* i samo Muzeum to wyjątkowe miejsce. Sukcesja dziedziców i ogrodów zieloni położona jest na przestrzeni 8000 m².

Jest to Muzeum krajowych archiwów Francji, z wyjątkiem archiwów Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Muzeum ma za zadanie gromadzenie, klasyfikację, konserwację, renowację i rozwój archiwów publicznych. W latach 1939-2006 znane było pod nazwą *Musée de l'Histoire de France*.

Archives Nationales zostało założone w 1808 roku w grupie budynków wchodzących w skład *Hôtel de Soubise* i *Hôtel de Rohan*.

To centrum przechowuje wszystkie dokumenty i zapisy sprzed 1958 roku (z wyjątkiem dokumentów i zapisów dotyczących byłych kolonii francuskich).

Najstarszym dokumentem przechowywanym w *Archives Nationales* jest papirus datowany na AD 625 pochodzący z archiwum Bazyliki St Denis zajętego w czasie rewolucji francuskiej. Ten papirus jest potwierdzeniem przyznania ziemi w mieście Paryża do opactwa Saint-Denis wydanym przez króla Chlotara II⁶.

Znajduje się tu również oryginalna Deklarację Praw Człowieka i Obywatela, pochodząca z 1789 roku.

Lokalizacja: 60, Rue des Francs Bourgeois (dodatkowe wejście znajduje się przy rue des Quatre-Fils).

Godziny otwarcia: od poniedziałku do soboty od 9:00 do 16:45.

www.archives-nationales.culture.gouv.fr/

⁶ Chlotar II (584-629) z dynastii Merowingów, początkowo panował w Neustrii i Paryżu. Od 613 roku został jedynym władcą królestwa Franków.

Musée des Archives Nationales. Wejście od Rue des Francs-Bourgeois.

Poza Paryżem istnieją jeszcze 4 ośrodki *Archives Nationales*:

-*Fontainebleau*. Jest to repozytorium dokumentów wydanych przez francuskie państwo po 1958 roku;

Pierrefitte-sur-Seine. Archiwa francuskich kolonii i Algierii;

Roubaix. Archiwum przedsiębiorstw, związków zawodowych, stowarzyszeń i towarzystw oraz architektów;

Saint-Gilles-du-Gard. Znajdują się tu oryginały dokumentów przechowywanych w innych ośrodkach archiwalnych, zarówno krajowych jak i zagranicznych.

Obecnie cały teren Paryskiego *Musée des Archives Nationales* zajmują następujące budynki: *Hôtel de Soubise*, *Hôtel de Rohan*, *Caran*, *Hôtel de Fontenay*, *Hôtel de Jaucourt*, *Hôtel de Breteuil*, *Hôtel d'Assy*. Pośrodku kompleksu obiektów znajdują się ogrody.

Hôtel de Soubise – został zbudowany w 1700 roku dla księcia i księżnej de Soubise na miejscu dworu o nazwie *Grand-Chantier* zbudowanego w 1375 roku dla Olivier de Clisson i jego *Hôtel de Clisson* (*Hôtel de Guise*) – o czym mowa będzie poniżej. Książę Mériadec Herkules de Rohan-Soubise dziedziczy pałac w 1712 roku.

Hôtel de Rohan – wybudowany w 1705 roku przez Armanda-Gastona-Maximiliena de Rohan⁷, kardynała Rohan i biskupa Strasburga.

Rezydencję zaprojektował architekt Pierre-Alexis Delamair. Po śmierci Armand-Gastona w 1749 roku, trzech kardynałów Rohanu mieszkali kolejno w tym hotelu. Po pierwsze, bratanek Armanda Gastona de Rohan, któremu udało się przyjąć imię kardynała de Soubise. Następnie Louis-Constantin de Rohan-Montbazon i na końcu Ludwik René Edward.

⁷ Armand-Gaston-Maximilien de Rohan był synem metresy króla Ludwika XIV Anne de Rohan-Chabot, która to wraz z mężem François de Rohan-Soubise wykupiła leżący obok *Hôtel de Guise*.

Hôtel de Soubise.

Hôtel de Rohan i CARAN (Centre de recherches des Archives nationales - Centrum Badań Archiwów Narodowych).

Hôtel de Breteuil – wybudowany w 1862 roku.

Hôtel de Fontenay – zbudowany z dwóch pawilonów po 1807 roku. Atmosferę zwiedzania zaostża uroczy ogród projekcji Achille Duchene. Centralne miejsce zostało obsadzone tyśięciem kwiatów.

Hôtel d'Assy - pochodzi z XVI wieku, jednak został całkowicie przebudowany w 1620 roku, a następnie rozbudowany w 1706 i 1732 roku i kupiony w roku 1787 przez Geoffroy d'Assy. Ogród w *Hôtel d'Assy* łączy się z ogrodem stojącego obok *Hôtel de Breteuil*.

Hôtel de Jaucourt - idąc wzdłuż alei de la Roche podziwiamy tulipany, a droga ta prowadzi nas do ogrodu różanego tej rezydencji wybudowanej za panowania Karola V przez Jeana de Ligny.

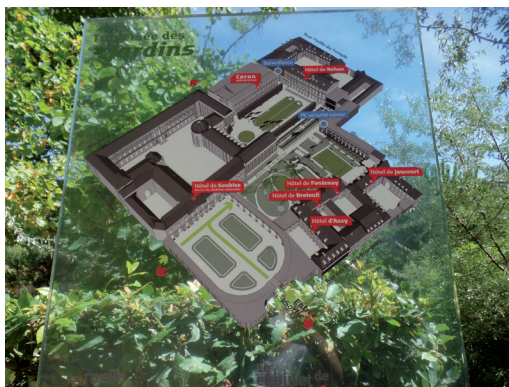
Hôtel de Jaucourt.

Hôtel de Fontenay.

Hôtel d'Assy.

Plann Musée des Archives Nationales.

Youtube: www.youtube.com/watch?v=d-DqXVGvKUcM

Musée Picasso

Hôtel Salé to jeden z najwspanialszych rezydencji barokowych. Został wybudowany w latach 1656-1659 przez architekta Jeana Boulliera Bourges na polecenie Pierre Aubert de Fontenay.

Od końca XVII-tego wieku, rezydencja miała różne przeznaczenie: Ambasada Republiki Wenecji, instytucja dla młodych ludzi, Centralna Szkoła Sztuki i Produkcji. W 1715 roku zamieszkuje tu François de Neufville de Villeroy marszałek Francji, książę Villeroy. Inni znani mieszkańcy to: Jacques-Louis-Gabriel Le Clerc (marquis de Juigné), generał armii królewskiej, były ambasador Francji w Rosji; César Henri, hrabia de La Luzerne, minister floty Ludwika XVI.

Dopiero w 1974 roku sprowadzono tu kolekcje dzieł Pabla Picassa (1881-1973).

Muzeum zawiera najbogatszą światową kolekcję dzieł artysty. Znajduje się tutaj ponad 5000 prac i dziesiątki tysięcy dokumentów archiwalnych.

Sam *Hôtel Salé* posiada podwójny budynek główny i podwójny rząd pomieszczeń, co pozwala na poszerzenie jego powierzchni. Jego plan jest asymetryczny: fasada dziedzińca jest podzielona na dwie prostokątne skrzydła, które oddzielają dziedziniec od podwórza.

A pośrodku mieści się ogród im. Leonor Fini, argentyńskiej malarki surrealistycznej pochodzenia włoskiego. Ogród składa się z dwóch kwadratów zieleni, małego placu zabaw ze stołem do ping-ponga.

Lokalizacja: Znajduje się w Hôtel Salé przy 5, rue de Thorigny.

Godziny otwarcia: od wtorku do niedzieli od 9.30 do 18. Ostatnie wejście o godzinie 17:15.

www.museepicassoparis.fr/